

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/143/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111221986
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:2111221986.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Angely Čechovej vo veci žalobcu W. Q. B., so sídlom D. XX, V. V., M. P. Q., V. O. D., E., C., D., IČO: 045790, proti žalovanému V. O., bytom Č. XXX, t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom M. Č., K. č. XXX, IČO: 331422, zast. JUDr. Jurajom Fúzerom, advokátom Advokátskej kancelárie Trebišov, M. R. Štefánika 1256/22, IČO: 31262597, o zaplatenie 1.955,06 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku č.k. 10C 126/2012-106 z 20.11.2012 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca žalobcu sa žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 1.955,06 € s prísl., ktorú nadobudol postúpením od pôvodného veriteľa K., a.s., a to zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá v priebehu konania bola postúpená ďalej na rôzne obchodné spoločnosti a napokon postupcom T. D., s.r.o. v konkurze, so sídlom T. XXXX, D., zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.6.2012 na spoločnosť P. Q. B., ktorá dňa 27.6.2002 ako postupca uzavrela zmluvu o postúpení so spoločnosťou P. O., s.r.o. so sídlom O. XXXX, XXX XX K. T. ako postupníkom. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť pôvodnému veriteľovi titulom kúpnej zmluvy č. 510420225 zo dňa 3.8.2000 peňažné plnenie v celkovej výške 1.495,95 €, pričom žalovaný sa zaviazal zaplatiť nultú splátku vo výške 149,6 € a 12 mesačných splátok vo výške 112,19 €. Svoju povinnosť splniť záväzok riadne a včas žalovaný porušil a dostal sa do omeškania so zaplatením záväzku vo výške 1.337,25 €. Tento nárok pôvodného veriteľa na zaplatenie dlžnej sumy priznal Okresný súd Trebišov v trestnom konaní pod sp.zn. 2T/239/2002. Právny predchodca žalobcu si v tomto konaní uplatňuje právo na zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie povinnosti žalovaného zaplatiť záväzok riadne a včas, pričom zmluvnú pokutu vyčíslil za obdobie 4 rokov spätne odo dňa spísania žaloby, t.j. od 15.7.2007, keďže žalovaný žalobcovi neuhradil ani časť istiny. Právo na zaplatenie zmluvnej pokuty si uplatnil v súlade s čl. I Všeobecných obchodných podmienok (VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmlúv.

Súd prvého stupňa žalobu zamietol, žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania v sume 213,50 € a zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 117,- €, taktiež súdny poplatok za úkony súdu, za vyhotovenie rovnopisu podania a ich príloh, ktoré tvoria súdny spis a ich doručenie účastníkom konania, keďže podanie bolo urobené elektronickými prostriedkami, podpísané elektronickým podpisom vo výške 6,50 € Slovenskej republike na účet Okresného súdu Trebišov, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Po vykonaní dokazovania mal za to, že v prejednávanej veci je zmluvná pokuta neprimeraná a ide o neprijateľnú podmienku podľa § 53 OZ, a preto žalobu zamietol. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil zmluvnú pokutu podľa čl. I VOP (Všeobecných obchodných podmienok), podľa ktorých je „prenajímateľ oprávnený vyúčtovať nájomcovi zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania.“

Súd bol toho názoru, že dojednanie zmluvnej pokuty v zmluve uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vo výške 0,1 % denne za každý deň z omeškania, má charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže v ročnom vyjadrení je to 36,5 %, čo sa javí ako neprimerané. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Rozsudok napadol právny predchodca žalobcu odvolaním podaným v zákonnej lehote a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., keďže súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietal záver napadnutého rozhodnutia, ako aj dôvody, s ktorými sa nemohol stotožniť, keďže sú podľa neho v rozpore s platnou úpravou. Citoval ustanovenia § 53 ods. 1,4 písm. k/, ods. 9 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a poukazoval na Smernicu Rady 93/13/EHS (ďalej len „smernica“), a taktiež rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 22.11.2006 sp. zn. 33Cdo 61/2005, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 32Obo 62/2004 a bol toho názoru, že zmluvná pokuta vo výške 1 % denne zo sumy dlhu je primeraná. Vo vzťahu k hodnoteniu primeranosti uplatnenej zmluvnej pokuty, resp. prípadného posudzovania jej výšky z pohľadu dobrých mravov, dal do pozornosti aj právny názor Krajského súdu v Banskej Bystrici vyjadrený v uznesení sp. zn. 15Co 302/2009 zo dňa 4.11.2009 a Krajského súdu v Nitre sp.zn. 26Cob 153/2009, podľa ktorých dojednanie účastníkov o zmluvnej pokute obsiahnuté v čl. I bod 4 VOP nemá charakter neprijateľnej podmienky obsiahnutej v spotrebiteľskej zmluve v zmysle jej všeobecnej definície obsiahnutej v § 53 ods. 1 OZ. Bol toho názoru, že predmetná zmluvná pokuta je uplatnená plne v súlade s dobrými mravmi a neexistuje žiadny dôvodný záver o neprijateľnosti tejto zmluvnej pokuty v kontexte ustanovení o spotrebiteľských zmluvách.

Žalovaný navrhoval napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil.

Počas konania na odvolacom súde podal žalobca podaním zo 4.9.2013 návrh na zmenu účastníkov konania, v ktorom oznámil súdu, že ako postupca uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávok (ďalej len „zmluva“) so spoločnosťou W. Q. B., so sídlom D. XX, V. V., M. P. Q., V. O. D., E., C., D., IČO: 045790, ktorej predmetom bolo aj postúpenie pohľadávky postupcu proti žalovanému, uplatnenej v tomto súdnom konaní, na postupníka. Na základe týchto skutočností uznesením č.k. 11Co 143/2013-158 z 5.2.2014 Krajský súd v Košiciach pripustil zmenu účastníkov konania, a to tak, že žalobca P. O., s.r.o., so sídlom D. XXXX, XXX XX X., Slovenská republika, IČO: 46 662 324, z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpila spoločnosť W. Q. B., so sídlom D. XX, V. V., M. P. Q., V. O. D., E., C., D., IČO: 045790, keďže bol toho názoru, že zákonné podmienky pre navrhovanú zmenu účastníkov podľa § 92 ods. 2, 3 O.s.p. boli splnené.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania po prejednaní odvolania v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O. s. p., rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny, lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne vec právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, lebo dôvody napadnutého rozsudku sú správne.

Žalobcom uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Odvolací súd po preskúmaní rozsudku z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu dospel k záveru, že súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania a ani skutočnosti, na ktoré v odvolaní žalobca poukazuje, nespochybňujú vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Predovšetkým treba zdôrazniť, že dojednanie o pokute obsiahnuté v čl. I. VOP, by bolo v súčasnosti neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka, keďže v tomto prípade išlo medzi účastníkmi konania jednoznačne o uzavretie (spotrebiteľskej) formulárovej zmluvy, s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkolvek zmeny zo strany kupujúceho (spotrebiteľa), ak chcel s predávajúcim vstúpiť do zmluvného vzťahu. Ak je splnenie niektorej povinnosti zabezpečené v zmluve viacerými právnymi inštitútmi, je nevyhnutné v zmluve, ktorej obsah jedna strana nemôže ovplyvniť, posúdiť primeranosť použitia viacnásobného zabezpečenia povinnosti, pričom vo veciach spotrebiteľských zmlúv má túto povinnosť súd. Dojednanie zmluvnej pokuty 0,1 % denne z dlžnej sumy - ak splnenie povinnosti zaplatiť splátky kúpnej ceny je zabezpečené výhradou vlastníctva a ešte aj úrokmi z omeškania - je aj podľa názoru odvolacieho súdu zmluvnou podmienkou, zakladajúcou značný nepomer medzi právami a povinnosťami strán a z hľadiska jej kauzy (t.j. ekonomického dôvodu, vedúceho k jej uvedeniu do zmluvy), ju nemožno hodnotiť inak, než ako obchádzanie kogentného ust. § 517 ods. 2 OZ o najvyššej prípustnej výške úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch, preto takéto právo na zaplatenie zmluvnej pokuty nemôže ani podľa § 3 ods. 1 OZ požívať právnu ochranu. Rozhodnutie súdu prvého stupňa, pokiaľ žalobu zamietol z týchto podstatných dôvodov, je tak vecne správne.

Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovaný, ktorý mal vo veci úspech, si náhradu trov odvolacieho konania ani neuplatnil, preto odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p. o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodoval.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.